

NEWSLETTER

marraskuu 2012

Marraskuukin meni käytännössä sadetta pidellessä. Kaikki paikat alkavat olla vettyneitä, myös heinävintillä päällimmäinen kerros heinistä on vetänyt kosteutta ilmasta ja alkanut pölähtää. Toivottavasti pian alkaisi jo kuivahtaa ja pakastaa hivenen. (Tuo edellinen on kirjoitettu marraskuun puolivälin jälkeen. Nyt tiedämme, että kuun lopussa tuli pakkanen ja talvi)

Tunnit vuonna 2013

Pikkuhiljaa täytyy alkaa suunnitella ensi vuotta. Uusi kevätkausi alkaa maanantaina 7.1. ja loppuu perjantaina 31.5. Kausi sisältää 21 viikkoa. Maksun osalta kausi jaetaan kahteen osaan.

Hinnat tulevat nousemaan hieman. Maksu on ollut jo useamman kauden sama, vaikka kustannukset ovat nousseet jyrkkää ylämäkeä. Olemme myös vertailuksi tutkineet mitä ratsastus maksaa muualla. Uudet hinnat, kunhan ne saadaan laskettua, ilmoitetaan joulukuun aikana.

Joululoma

Syyskausi oli laskettu loppumaan jo 14.12. mutta Jukan angiinasta johtuneen äänen menetyksen takia peruuntuneet tunnit ratsastetaan viikolla 51, samalla voi ratsastaa vielä rästejä jos niitä vielä on hoitamatta.

Joululoman aikana ratsastetaan muutoin liki joka päivä, paitsi aivan pyhäpäivinä. Jos halukkaita ilmestyy, voidaan järjestää esim estekurssia myös vähemmän hypänneille. Ilmoittele Jukalle jos ajattelit ratsastaa Joulun aikaan, niin kasataan tunnit ratsastajien ja toiveiden mukaan.

Tanssii varsojen kanssa

Marraskuun 10. oli se ensimmäinen päivä, jona kolmivuotiaan Sasun selässä istuen kierrettiin ensimmäistä kertaa maneesia ympäri. Sasu on tuntunut paljon hätäisemmältä kuin samanikäinen Syrri, ja niinpä sen kanssa otettiin asia pitkän kaavan mukaan. Ensitakapuoli-tuntuma ruunaan on positiivinen. Se tuntuu meikäläisellekin sopivan kokoiselta eikä liian kapoiselta. Ja kolmivuotias kasvaa sekä rotevoituu vielä pitkään. Muuta siitä ei sitten tässä vaiheessa osakaan sanoa.

Kasvinkumppani Syrri on edennyt tasaisesti. Laukka nousee molempiin suuntiin ja ilahduttavasti se on alusta saakka nostanut aina oikein eli myötälaukan. Kertonee sen hyvästä tasapainosta ja suorudesta. Kummallakin ratsastetaan tällä hetkellä vain noin kolme kertaa viikossa, talvella ehkä välillä vähän useamminkin.

Talliremontti etenee, osa XXI

Heti marraskuun alusta ison tallin karsinat valmistuivat niin, että hevoset pääsivät muuttamaan omiin karsinoihinsa. Nyt niillä on jokaisella jälleen oma vakituinen karsina, eikä oppilaidenkaan tarvitse joka ilta etsiä ratsuaan ympäri tallia.

Kuva: Ison -tallin käytävää. Hevosilla ovissa U-muotoinen aukko, josta ne saavat päänsä ulos karsinasta. Oven alaosassa pieni ilmastoitu aukko, joka saa ilman kiertämään karsinassa.

Vähän ennen marraskuun puoliväliä eksyivät vihdoin perille uudet ulko-ovet. Hetan isä, joka tekee myös timpurin hommia, tuli asentamaan hetimiten keskitallin oven, jotta saatiin iso reikä seinässä umpeen. Myös ison tallin puolelle puhkottiin seinään isompi kolo uudelle ovelle. Nyt riittää ovissa korkeutta ja leveyttä. Mukavaa niissä on myös se, että kesällä ne voi myös aukaista vain puoliksi.

Saksasta tuli myös olkiin pakattuna hieno solariumi hevosille. Se asennettiin keskittällin käytävän päähän. Siinä voidaan kuivattaa hevosia sekä antaa lämpöhoitoa ennen/jälkeen kovempien

Kuva: karsinoiden väliseinät ovat osin ylös saakka ummessa, näin hevonen saa halutessaan omaa rauhaa naapurilta. Takaseinien alaosa muovilevytetty, näin se on helppo pitää puhtaana ja on siistin näköinen.

treenien. Solariumista saa lämmintä infrapuna-valoa sekä UV-valoa (valkoista valoa). Nyt hepojen kelpaa.

Marraskuun viimeisellä viikolla saapuivat viimein myös uudet ikkunat. Ne ovatkin hienommat kuin osattiin odottaa. Ikkunoista osa on aukeavia, eli kesällä hevonen voi kurkkia ikkunasta pihamaan tapahtumia.

Kuva: Solarium roikkuu katosta noin 50 cm hevosen selän yläpuolella. Ekat testit osoittivat, että hevoset seisovat mielellään sen alla nauttien selkäänsä tulevasta lämmöstä.

Näköjään remonttiin kului seitsemän kuukautta kun se alun perin piti olla seitsemän viikkoa. Sanota loppu hyvin kaikki hyvin lienee tässä kohtaa kohdillaan.

Ensi keväälle jää pikkuhommia, joita ei voi nyt tehdä pakkasen takia.

Kevyt pohkeelle

Hevosesi kuuluisi liikkua ilman jatkuvaa ratsastajan nalkutusta. Käytätkö pohjetta joka askeleella, jos niin sorrut juuri siihen. Ei siis ole ihme, että hevosesi puuttuu.

Kuinka alapohkeen sitten kuuluisi vaikuttaa.

Alapohkeeseen kuuluu varsinainen pohje(lihas) sekä kantapää. Pohjelihaksen kuuluisi tasaisessa tuntumassa hevosen kylkeen, jossa se tukee ja ohjaa hevosta. Kantapäätä käytetään vain korjaamaan, aivan samoin kuin käyttäisit kannusta.

Koetapa tätä:

Anna hevosesi kävellä. Anna jalkasi roikkua suoraan alas, pohjelihhas hevosen kylkeä vasten ja kantapäät alhaalla ja irti hevosesta. Purista vain pohkeella ja hellitä. Hevosesi kuuluisi pidentää askelta ja mennä paremmin eteen. Jos mitään ei tapahtunut, kopauta terävästi kantapäällä. Ellei hevonen edelleenkään reagoi, napauta sitä kerran raipalla alas pohkeen taakse. Napakka napautus kerran on parempi kuin viisi lössöä.

Jos toimit johdonmukaisesti, hevosesi reagoi pian ensimmäiseen kevyeen pohkeen puristukseen. Kun sääntö on tehty selväksi käynnissä, on se helppo toteuttaa myös ravissa ja laukassa.

Muista, että kantapäällä kalvaminen joka askeleessa on sinun paha tapasi, ei hevosen. Sen sijaan, kun istut hiljaa ja pidät ensimmäisen kevyen puristuksen säännöstä kiinni, hevosesi kyllä kulkee. (Tämä juttu soveltaen käännetty Horse&Rider lehden artikkelista: Quick off the legg)

Näin aloitettiin vuoden viimeiset viikot, ja joulun valmistautuminen on alkanut perheissä. Nuorten ratsastajiemme pitäisi jaksaa pusertaa ne viimeiset näytöt koulussa, jotta välitodistus olisi hyvä. Ratsastuksen opettelu on myös joskus raskasta. Viikosta toiseen työestetään samoja asioita ja joskus tuntuu, että menee pikemminkin taaksepäin. Mutta sitten joskus tulee niitä hetkiä, kun saa ahaa-elämyksiä ja yksi solmu aukeaa ratsastuksen opettelu tiellä. Mutta kaikkiaan ratsastuksen opettelu opettaa nimenomaan pitkäjänteisyyttä ja sinnikkyyttä. "Mulle kaikki heti"-tyypeille se ei sovi. Tässä vain joudutaan hinkkamaan viikosta ja vuodesta toiseen samoja perusasioita, niitä vain pikkuhiljaa tehdään tarkemmin ja tarkemmin. Ja osalla ratsastajistamme opetus onkin jo enemmän valmennustyylistä. Siinä keskitytään ratsukkoon eikä enää vain ratsastajaan ja tämän apuihin tai asentoon.

No niin, nyt tämä loppukirjoitus paisui kuin pullataikina, eli tarkoitus oli toivottaa kaikille tsemppiä loppuvuoteen. Terveisin